

que ha escoltat la veu dels capdells de l'ordre i de la defensa de la religió, el Sant Pare i els senyors Bisbes.

L'egoisme de conservar el nom d'un partit —el nom només— que per deure de consciència abandonà aquell nostre compatriota que fou el benemèrit Bofill i Mates, farà, com llegim a «Catalunya Social», que alguns catalans rics votin contra la propietat en candidatures de predomini marxista, i que alguns que encara es diuen catòlics i que àdhuc pertanyen a certes associacions pietoses votin a extremistes anti-socials?

DE COL·LABORACIÓ

Un prec a les dones catòliques

Fa uns dies que tota conversa, ÷ vulgues no vulgues, portada per un ideal o altre, recau sempre en les eleccions venideres.

Altra volta, com tantes, tornem a trobar-nos en plena lluita electoral, lluita que està plena d'odis i passions; encegaments que no veuen ni senten res més que el que diuen els homes dels seus partits, mentres que no escolten ni es fan ressó de les veritables orientacions, que són les que hauríem de creure, les que tenen de portar-nos la pau i el benestar.

L'Església és a la que ens cal defensar; per ella hem de donar-ho tot, i és obligació que tenim, de jugar-nos-hi el tot per tot, perquè és necessari que ella suri pel damunt de tots els ideals, ja que és ella la que vetlla pels nostres fills, ella és la que els embolcalla sota el seu mantell de protecció, ella és la que vol que regni pau i unió entre tots i sense ella res d'això s'obtindrà.

És per això que vos demano que, com a mares, feu també política, alta política, per a què els sentiments dels nostres fills siguin sentiments ennoblits sota la mà de Déu, per tal que quan siguin homes sàpiguen amb el seu esforç ajudar a defensar-nos la nostra Santa Religió.

¿Què més bonic, més ple de noblesa que el respecte entre tots?

¿Què més sublim i bell que la nostra Catalunya, la nostra Pàtria, la nostra llar, sigui benhaurada i amada, tal com nosaltres estimen els nostres fills?

Treballem, doncs, per l'engrandiment dels sentiments de la nostra Religió Catòlica, ja que ella és la que sap frenar-nos en els moments perillosos; sapiguem, doncs, defensar-la en aquests moments